

A vendégek meghívása a lakomára.

Adjon Isten jó napot, kívánjuk mind közönségesen és bocsánatot kérünk ezen bátor bejövetelünkért; de mivel N. N. kiküldött vőfélyei vagyunk, hogy ha kegyes kérését meg nem vetnék, az ő kedves fiának (vagy leányának) öröme napjára hétfőn (vagy szerdán — már ahogy ki van tűzve a napja), délutáni két órára és később egy tiszteséges vacsorára szívesen fogja látni mind közönségesen az egész házi népet.

Hivogatás a menyasszonynál.

Dicsérjük a Jézust, édes Megváltónkat,
E hajlékba küldjön békét és nyugalmat.
Alázatossággal engedelmet kérünk,
Hogy ily bátorsággal most ide beléptünk.
De (N. N.) a vőlegénynek vagyunk küldöttjei,
Ki szép menyasszonyát tisztelettel kéri,
Hogy ránk következő hétfőn avagy szerdán,
Amint katolikus lánytól is várattván,
Méltóan a hajdani szokás és erkölshöz,
Buzgón járulván az oltári szentséghez,
Aznap nyolc órára szent eskü letéve,
Kész legyen elmenni az oltár elébe.
Midőn ezt elmondtuk illő tisztelettel,
Kívánjuk addig is éljenek békével.

Hivogatás a nyoszolyó-leányoknál.

Szerencsés jó napot kívánunk Istentől,
N. uram házából jövünk küldöttségből,
Engednék meg, kérjük, szép leányuknak,
Mint szép menyasszonyunk nyoszolyó-lányának,

*

Hogy ránk következő nyolc órára,
 Jöjjön násznépünkkel az Úrnak házába.
 Gondunk alá vesszük, mert mi is ott leszünk,
 Addig is az Isten maradjon mivelünk.

Menyasszony kikérése az esküvőre.

Szerencsés jó reggelt adjon az Úr Isten!
 Hála, hogy e napra felvirradtunk épen,
 Megjött már az óra, midőn magzatjoknak
 Oltárhoz kell lépni, mint szép menyasszonynak.
 E járatban jöttünk tehát e hajlékba,
 Hogy elvezessük őt az Isten házába.
 Kérjük azért szépen a kedves szülőket,
 Eresszék ez útra kedves szülöttjüket.

Esküvőről visszajövet.

Legyen az Istennek dicsőség az égbe,
 Szerencsével járánk nagy dolgunkban végbe.
 Légyen az Úr Isten vezérünk mindenben,
 Ami még hátra van, várjuk végét szépen.
 Válgék az új párnak szent eskütétele
 Lelkeiknek örök java és üdvére.
 Az Isten áldása szálljon a fejökre,
 Valamint az őket nemző jó szülőkre!

Mikor a vőfély megérkezik a menyasszonnal.

Szerencsés jó estét násznagy uraméknak!
 Végére jutottunk ím hosszú útunknak.
 Alázattal kérjük a jelenvalókat,
 Hogy ha meghallgatnád jelen szavainkat.
 A mi kis seregünk, mely odakünn vagyon,
 A hosszú út alatt elfáradott nagyon.
 Fogadják szívesen vidám hajlékukba,
 Részeltessék őket szép mulatságokba.
Ekkor a vőfély bevezeti a menyasszonyt s szól:
 Nagy fáradozásunk nem esett hiába,
 Mert egy drága kincsét hoztunk e hajlékba.

Im' itt a menyasszony velünk megérkezett,
Tessék násznagy uram, fogjon vele kezét.

Most a vőfély megtáncoltatja a menyasszonyt és a nyoszolyó-lányokat s foly a tánc vacsoráig.

Mikor a vacsora áll.

Beszéd a házasságról.

1. Mi a házasság, a világi párosság,
Akik csak próbálták, vagy pedig vizsgálták,
Im azt mondja erre mindenki, ki okos,
Hogy szegény legénynek bíz az nagyon bajos.
2. Annak a legénynek ugyan még nem csuda,
Ki maga fejétől még ezt mind nem tudja,
De az asszony neki majd tudtára adja,
Azt, hogy mi kell neki, egy szálíg elmondja.
3. Gazdasszonynak tehát először kell tűzhely,
Hogyha ez nincs, bizony nagyon könnyen hagy el.
Szobában, konyhában legyen elégséges
Bútor s olyan holmi, ami csak szükséges.
4. Mivel az asszony, ha lát ebben szükségét,
Nem ülhet senkivel vidám vendégséget.
Dörög-morog aztán ő kelme urára :
Hogy a mennykő hozta őket a nyakára.
5. Hogy tehát ezt kerüld és a kedvét keresd,
Mindenedet végy és gondolatját ellesd,
Seprő, ruhakefe és még bőrös táska,
Mángorló, sótartó, motolla és rokka.
6. Falra cifra tükör, szobában szép asztal,
Kell ágy, láda, karszék jó puha vánkossal,
Tele üveg finom, jóféle ecettel,
Rózsavízzel vagy több jószagú kenettel.

7. Házad előtt ha lát jární zsidót, immár
 Úgy hajt, úgy tuszkol ki, valamint a tatár.
 Hogy végy kendőt, csipkét, ollót, gyűszűt meg tűt,
 Ládára lakatot és más ilyneműt.
8. Vásárra kell menned, mert kerget az asszony,
 Kell kapca (strimfli), cipellő és újmódi karton,
 Fekete selyem vagy más színű keszkenő,
 Ez aztán már az igazi bökkenő.
9. Apró és nagy fazék, bögre, szilke és tál,
 Hidd meg azt, barátom, hogy nagyon megrostál.
 Nyárs, sütőlapát, rostély, tökgyalu, pemet,
 Im mindezeket sem termi ám a szemet.
10. És sok lábas edény, valamint lábatlan,
 Kis és nagy kanálból lyukas és lyukatlan.
 Rosta, szita, aztán lekvárfőző kanál,
 Kézi- azután még több szakajtó kosár.
11. Sodrófa és deszka, kis és nagy meszelő,
 Dagasztószek és szép fényes pléhreszelő.
 Honnan szeded mindezt jó barátom elő?
 Ez a gazdasszonynak ám mindnyája kellő.
12. Kell ám ezenfelül sajtár és tekenő,
 Rézlábas, vaslábas, üst is és serpenyő,
 Leves-merő, fényes réz-, vasnyelű kalán,
 Sótartó s más eszköz lógjon konyha falán.
13. Jaj hát azután meg a lakószobára,
 Nagyon sokkal több kell ám, mint a konyhára,
 Mert nem is szólottam még a szekrényekről,
 Aranyos képekről és ágyterítőkről.
14. De mit elmondottam, már ez is elég jaj,
 Azonban még hátra is maradt egy nagy baj:
 Mondanám is, nem is, igazán átallom,
 De utoljára is el nem titkolhatom.

15. Mi tűrés, tagadás, még arra is kell menni,
Hogy a menyecskének bölcsőt is kell venni!
Ebből áll rövidesen párosság, házasság,
Akik csak próbálták, azt mind így találták.
16. De azért angyali szüzek örvendjetez,
Kik testi szépségnek köztünk örvendetez,
Csak lelki szépségtek őrizzétéz ti meg,
S galambszelíd legyen szerető szívetek.
17. Ezen szólásomon ne szomorkodjatok,
Hogy ezen farsangból már kimaradtatok;
Jön már a másik is, lesz benne részetek,
Lesz legény, akivel majd megesküdhetek.

Felköszöntés.

Őseink szokása volt, ha mulatának,
Hogy pohárt emelve, áldomást mondanak.
Kövessük hát mi is dicső eleinket,
Magyarok istene, úgy áld meg bennünket.
Ősi szokás szerint tehátlan fölkelek,
És engedelmmükkel poharat emelek
Legelőször is, mint atyáink tevének:
Dicséretet mondok Isten szent nevének.
Áldjuk őt mindnyájan ő szent kegyelméért.
Hogy ezen esküvő ily szépen véget ért.
S kérjük, hogy fogadja égi kegyelmébe,
S tartsa meg az új párt egész életébe
A két örömatya, az örömanyákkal
Örvendezzenek majd jó kis unokákkal.
Násznagy uraimék ő szívességökért
Nyerjenek Istentől égi és földi bért,
A többi érdemes vendégek mindnyájan
Éljenek örömben, tartós vidámságban.
Szép magyar hazánkról emlékezzünk végre:
Szálljon áldás, béke a jó magyar népre,
Tisztelje mindenki a hazát, a törvényt,

Igy kerül el minden veszedelmet, örvényt.
Gazdag a szegénnyel fogjon testvér-kezet,
Mert ez az út, mely a boldogsághoz vezet!

Éljen!

Közben való felköszöntések.

Völegényre és menyasszonyra.

Völegényt, menyasszonyt, kik itt ülnek ketten,
Éltessé sokáig a kegyes Úr Isten!
E földön legyenek szerencsések mindig,
Szeressék hűn egymást holtig, amint illik.

Éljen!

Násznagyokra.

Násznagy uraim, Isten magukat éltesse,
Legyenek e földön mindig jó egészségbe.
Szálljon Isten áldása magukra, míg élnek,
Hogy szolgálhassanak még számos jó legénynek.

Éljen!

Leányokra.

Éltesse az Isten leányseregünket,
Kik édes csókokkal ellátnak bennünket.
Éljenek mindnyájan! szívemből kívánom,
Hadd akadjon nekem is köztük hű párom.

Éljen!

Legénységre.

Éljen a legénység! szívemből ezt kívánom,
Orvendjetez úgy ezen, mint a másvilágon.
Adjon az ég nekik és nekem is oly lánykát,
Kivel átugorják majd a földi bú árkát!

Éljen!

Összes vendégekre.

Éltesse az Isten e ház összes vendégét,
Emberét, asszonyát, leányát és legényét,
Legyenek csak ily vigan mindétig és végre,
Jussanak a magas mennyeknek örömébe.

Éljen!

Legujabb és legteljesebb
MAGYAR
ALFÖLDI VŐFÉNYKÖNYV
Némedi Varga János
félegyházi
és
Csontos Szabó István
kecskeméti
hét vármegyére hires főfények
utmutatása szeriint szerkesztette
KÓRÓ PÁL

Dr.Kovács Dénes-féle Népirodalmi Vállalat Kiadása
Budapest,VII.,Hársfa-u.8.

- - - - -

Előszó.

Uj és terjedelmében jól bővített kiadásban kapja most kezébe az olvasó a vőfénykönyvet.Az a népszerűség,amelynek ez a könyv eddig is örvendett - sokszok tőzezer példányban forogván anép kezén - tette szükségessé ennek a bővített ujabb kiadását.Arra törekedtünk,hogy a humornak adjunk helyet benn és így elősegítői legyünk annak,hogy a házasság komoly és ünnepi hangulatában a szivből jövő kacagás is felcsendüljön.

De ennél a lényegesen kibővített uj kiadásnál azt sem mulasztottuk el,hogy néhány kísérő megjegyzéssel,rövid leirással ne ismer-tessük az alföldi eredeti menyegzők lefolyását,bennük a vőfények szerepét.

Budapest,1943.Karácsonyán, A kiadó.

- - - - -

Hivás a menyasszonynál.

Dicsértessék Jézus szentséges szent neve,
Áldásával legyen ez a hajlák tele,
melyt bőven ad rá jóságos jó keze,
Ezt kívánja szivünk mindenik érzete.
A vőlegény urnak vagyok én küldötte,
Aki megbizását lelkemre kötötte,
S általam mátkáját kéreti fölötte,
Legyn követének sikeres a jötte.
Amint megbeszélták az elmulott hétem,
A szent szertartás a jövő szerdán lészen.
S azért a menyasszonyt szépen arra kérem,
Hogy majd idejében rendben legyen s készen.
Amint illik jámbor,keresztény leányhoz,